

حلال کور میس میج اندک کفانی **قطع** شریف اگر تضعیف
 بکسر العین من الضعف بالفتح والضم ضد الفتح کذا
 فی تخنیر الصیاح ومن قصره لفتح فوین ضعف شود
 خیال منند ای لاتصور که یا کاه و هو مراد ف یا کاه
 بفتح الح که الی یوضع علیه القدم وبعین المستراح وبعین
 المریته کذا لفتح الفریاب والمرا دهننا الحنف الاخرین
 ضعیف خواهد شد و المراد انه لا یضعف قدر و ر
 است نه سیمین بفتح زربند مرسون کمان مبرک
 یهودی شریف خواهد شد ای لوکان لبرهودی
 عنته من الفضة و مسمار ثامن الذهب لا ترع ان ترع
 شانه و قیل فی الترمذ **قطع** شریف اگر ضعیف
 اوله سن خیال اتمه که بوجه درسته سده ضعیف و لکه
 اگر کش اشدن التوبیله تخلیم لکمان التیم یهودی شریف
 اوله مرکک **حکا** **بیت** دودی کدانی را کفنت
 شرم نداری ای قال سارق لیل لا تشخی که از
 برای جوی بیاید و لوجه سیم ای لاجل الفضة التملیة
 کاشعیر که دست به پیش بر لیم ای حسین را زنی
 کنی کفنت فاعلم ضمیر کدا **بیت** دست دراز وصف
 ترکیبی از بی یقع الباء الفارسی و کسر الباء و لا ضافه و فی
 بعض النسخ دست درازی بالیا و المصدری و بی
 بلا لفظ از یک جنسیم ای لاجله به که بر نداشتند
 الراء بدایک و بهم ای بدلتی واحد و نصف **حکا** **بیت**
 مشت ذی المراد به معناه الاصطلاحی ای الشخی
 القوی الذي یتقال به زور بازو کاست کنند که
 از دهر حیا ای ان الزمان العولم الساعد بالمال
 کمان الی بود کمانه عن کمال الشکایة و از خلق بالیاء
 المهمله فراج ای واسع کنایه عن کثرة الاکل و دست

بفتحه

بفتحه

کمانه

بکسر الیاء و لا ضافه تنک بغضان آمده لاجرم شکایت
 و فی بعض النسخ مشورت و هو بعید پیش بزربرد و
 اجازت خواست که عزم سفر دارم ای قصدت السفر
 قطعا تا مگر بفتح الکاف الفارسی بقوت بازوان جمع
 بازو دامن کابی بالکاف العزیز و باء الوجوده بکفایم
بیت فضل و مرضا نعت تا نیا نید فینعی ان نظار
 و ما لیلما یكونا ضایعین عود براتش نهدنمشک
 سبند فالنسب ان بوضع العود علی النار و سخی
 المسک لظنر کالما هو الواجبة الطیبة بکفنت ای
 سیر خیال محال از سیریدن ای اخرج الخیال الحمال
 من الرأس و پای قناعت در دامن سلامت کش
 بفتح الکاف الفارسی ای اقع که بزور کمان کفنه اندوت
 نه بکوشیدست چاره که جوشیدن ای لا یحصل
 الدولة بالجهد فالعلاج قلة الغلیان ای القناعت باللیل
 من الطعام و قیل العلاج قلة الاضطراب **بیت**
 کس تواند کفنت دامن دولت بزور رای بالقسوق
 و التمر کوشش بالکاف العزیز اسم مصدر من کوشون
 فی فایز است و سمه سکون السین بالضم و بالکاف
 راستی و قول من قال الوشم یعنی الی من و سمه اذا انتر
 فی سیمیه و کی لایا سبب الطعام برابری کور **مشوبه**
 اگر به بنشین سرسویت هند و صد باشند درون شکر کار
 نیا بدجو بخت بد باشند ای لوکان فی مقابله کل شکر
 ما شاکال لا یقع اذا کان دونک سوءه فبیمه چه کند
 ای با نعل زورمند و صف ترکیبی و فاعل کند و از رون
 تحت الواو من نفس الکلمه و صف ترکیبی ایضا بدل منه
 یعنی نفس طالع بازو بخت به که بازو بی تحت یعنی
 فوق الطالع اولی من فوق البدن بکفنت ای بدخو الی

بفتحه